

12 Mei 2021 Bezoek aan Ronald Bär

Mgr Philippe is in 1948 aangekomen in Utrecht en werd met de naam Ronald Bär geïnstalleerd in het USC. In Utrecht heeft hij in Zuilenstraat 17 gewoond. Op PHRM heeft hij een jaar in de kroegcommissie gezeten. Na zijn studie Theologie heeft hij het katholieke geloof omarmd en is tot de Benedictijner-orde toegetreden.

Ronald heeft een aansluitende periode van 19 jaar functies gehad buiten het klooster.

<https://www.rijnmond.nl/nieuws/165944/25-jaar-later-nog-altijd-veel-vraagtekens-over-vertrek-bisschop-Bar> (waar niet over gesproken kan worden, daarover moet men zwijgen.)

De studententijd is een belangrijke fase in zijn leven geweest na zijn ervaringen in het Jappenkamp. Mijn eerste contact met hem dateert van de tijd dat ik penningmeester was van de Stichting Zuilenstraat 13, waarin het pand Zuilenstraat 17 was ondergebracht. Ronald was geïnteresseerd in de renovatie plannen van de Zuilenstraat 17.

Ook in zijn Rotterdamse tijd als bisschop heb ik drie keer met hem geluncht. De band was Zuilenstraat 17. Daarnaast schreven wij een incidentele brief met elkaar.

Roland Bär is 92 jaar oud. Hij is niet meer mobiel. Hij heeft een rollator dat in een stoeltje veranderd kan worden.

Hij is anderhalf jaar geleden verhuisd van Chevetogne naar de Arnold Janssenlaan 45; 4847DK Teteringen (bij Breda)

Arnold Janssen (Goch, 5 november 1837 – Steyl, 15 januari 1909) was een Duitse priester en missionaris, en oprichter van drie congregaties:

De Gemeenschap van het Goddelijk Woord (*Societas Verbi Divini*, **SVD**), gemeenzaam bekend als Missionarissen van Steyl, oorspronkelijk gesticht voor de bekering van China, later ook werkzaam in vele andere missiegebieden.

In 1915 werd door de SVD congregatie een groot-seminarie gebouwd voor de opleiding van missie paters. In 1967 is het verbouwd tot kloosterbejaardenoord voor teruggekeerde missionarissen. En daar vertoeft Bär nu. Tot zover de inleiding

SVD – GESCHIEDENIS III

Missiehuis Teteringen 90 jaar

een sterk verhaal

Jan Holman svd

Het bovenstaande missiehuis accommodeert heden ten dage 61 gepensioneerde missiepaters + Bär. Ronald heeft daar een klein appartement (± 50 vierkante meters) en is gelukkig met het zeer zorgzame echtpaar Sanders.

Naar aanleiding van de kerstkaart 2020 van Bär ontdekte ik dat zijn domicilie Teteringen was geworden. Er stond ook een telefoonnummer van de heer Sanders op vermeld. Sanders en zijn vrouw zijn de mantelzorgers van Bär. De Sandersen kennen Mgr Philippe al meer dan 30 jaar. Zij hebben ervoor gezorgd dat Bär opgenomen mocht worden in het bejaardenhuis van de SVD congregatie niettegenstaande dat hij geen missionaris was.

Sanders informeerde mij dat Philippe zijn korte geheugen kwijt was. Maar het lange geheugen was uitstekend. De naam Dirkzwager zat in zijn lange geheugen. En hij wilde graag met Dirkzwager spreken, aldus Sanders. Bär kan niet meer zelfstandig de handtelefoon bedienen. Sanders belt en geeft dan de telefoon aan Philippe.

In dat eerste telefoon gesprek uit Teteringen spraken wij af dat we elkaar op 12 mei zouden ontmoeten. In zijn tampsat in Teteringen.

Zie hier, een summier vastlegging van mijn bezoek op 12 mei j.l. aan Roland Bär

De afstand Amsterdam naar de Arnold Janssenlaan/Teteringen is 97 km, maar de Tom Tom adviseert de reistijd van 1 uur en 25 minuten.

Precies op de afgesproken tijd van 12 uur in de middag sta ik voor het statige gebouw. Dhr Kees Sanders staat reeds bovenaan de trap van het indrukwekkend gebouw mij op te wachten om mij door het labirint van gangen naar het appartement van Mgr Philippe Bär te begeleiden. Sanders drukt op de bel, waar niet op gereageerd wordt, opent de deur en wekt met luide stemme: 'Philippe, wakker worden, bezoek!' De op de bank ingedommelde, zittende Bär met een deken over zijn schoot, opent langzaam zijn ogen, komt bij zinnen, begroet mij: 'Natuurlijk Dirkzwager!' Bär is gekleed in burgerkleding. Een groot tv-scherm, hoog in de hoek van zijn zitkamer, staat aan zonder geluid. Sanders biedt ons een kop koffie aan, trekt zich terug, maar zegt dat hij over een half uur terugkomt om te gaan lunchen. In dat half uur vroeg ik Bär over zijn jeugd in Indië (lange geheugen). Een half uur is zo voorbij en daar was Sanders weer om Bär aan te kleden voor de wandeling naar het terras, waar wij zouden gaan lunchen. In die tussentijd keek nog wat rond. In zijn slaapkamer, op de grond naast zijn bed lag het boek: 'Land onder de Regenboog' van Mochtar Lubis, over de geschiedenis van Indonesië.

Bär genoot van de lunch en de woorden 'jonge jenever' bleek hij zich te herinneren, dus die twee worden moesten opgeslagen geweest zijn in zijn lange geheugen.

Ik lees in het boek 'Brilletje van Chekhov' van Krielaarts dat Chekhov's 'leitmotiv' was: 'Voor de eenzame is de wereld een woestijn.'

Ik denk dat Bär niet veel aanloop heeft dan alleen de Sandersen. Ik heb een verzameling cartoons (voornamelijk uit de New Yorker) en stuur Bär iedere ochtend een 'Daily smile' zolang de voorraad strekt. 'Cela coûte si peu et c'est tellement amusant' of te wel: 'Small things mean a lot.' De 'Daily smile' wordt door Sanders geprint aan Bär gegeven. De Sandersen zijn Bär's doorgeefluik met de buitenwereld. Tot zover mijn relaas over het bezoek aan Bär in Teteringen.